

Oana MEDREA

Ultima haltă în Paradis – prima oprire la Teatrul Dramaturgilor Români

Teatrul „Aureliu Manea” din Turda s-a aflat la București în perioada 1-4 aprilie 2019, cu ocazia turneului de promovare a trei dintre spectacolele producției proprii: *Trix Show* (scenariul și regia Mihai Gruia Sandu), *Ultima haltă în Paradis* (regia Andrei Mihalache) și *Visul unei nopți de vară* (regia Muriel Manea).

Ultima haltă în Paradis a însemnat, în seara de 3 aprilie, prima ieșire la public pe scena Teatrului Dramaturgilor Români, a unei piese scrise de Valentin Nicolau și, totodată, prima întâlnire a trupei turdene cu publicul, în acest Teatru. Regizorul Andrei Mihalache a realizat o versiune scenică dinamică, ce amintește prin energie și spontaneitate de memorabila adaptare pentru televiziune semnată de regizorul Alexandru Tocilescu în 2002 și nominalizată un an mai târziu la Premiile UNITER, avându-i în distribuție pe Florin Piersic, Florina Cercel, Mariana Dănescu, George Ivașcu.

Valentin Nicolau a scris un text vivace și plin de farmec, cu personaje pitorești, care cuceresc prin firesc. În prim-plan, Mitică – o actualizare a figurii lui Don Juan pe plan autohton, bătrânul vicios și neastâmpărat despre care se zvonește că ar fi iubit de-a lungul

Marian NEGRESCU și Dorina NEMEȘ

vieții nu mai puțin de 15 mii de femei. Îl descoperim internat într-un salon de spital, care va deveni, metaforic, ultima sa „haltă” în „paradisul iubirii”; iar întâlnirea cu tânărul și neexperimentatul lonel se transformă într-o posibilitate de a lăsa moștenire bogată sa experiență de viață, predând ștafeta donjuanismului unui viitor „Mitică”.

Între „legendarul” Mitică și banalul lonel – două tipologii perfect antagonice – se înfiripă o legătură maestru–discipol. Iar ritualul inițierii acestuia din urmă în tainele cuceririi femeilor capătă dimensiunea unei lecții prețioase despre iubire, despre misterioasele raporturi de forță dintre femeie și bărbat, și despre viața care merită gustată hedonistic, sub toate aspectele frumuseții ei... feminine, mai ales. Autorul a creat un contrast comic savuros între cei doi protagoniști. Deși aflat la apusul vieții, Mitică se remarcă printr-o forță vitală molipsitoare, în timp ce mult mai tânărul lonel se lamentează la fiecare pas, convins că viața nu are rost fără Mimi a lui.

În rolul lui *Mitică*, actorul Marian Negrescu a cuprins esența personajului, în care se combină virilitatea și voință neobosită de a trăi cu virtuțile cuceritorului autentic, cândva sublimate la rang de artă. Cu fizionomia sa, desprinsă parcă din picturile religioase ale Renașterii, ce îmbină serenitatea și sobrietatea, Marian Negrescu este o prezență scenică autentică, chiar memorabilă. El și-a condus admirabil rolul, urmând cu acuitate declinul personajului, de la lupta încăpățânată a pornirilor sale lăuntrice, cu trupul aproape ruinat de bătrânețe și de viciu, care îl trădează la fiecare mișcare mai vioaie, dar și elanurile sale hedonistice temperate de inflexiuni filosofice. În final, odată cu declinul definitiv al personajului, Marian Negrescu ne oferă o altă fațetă a expresivității sale. Amnezic, imobilizat într-un scaun rulant, cu privirea pierdută, el compune imaginea emoționantă a gloriei în ruină, a celui Don Juan care, multiplicat în infinitele avataruri ale eternului feminin, ne roagă să îi amintim, să îi spunem *cine e Mitică*. La polul opus, Cătălin Grigoraș i-a atribuit personajului

Marian NEGRESCU și Cătălin GRIGORAȘ

Ionel stângăcia și ridicolul cerute de partitură, însă le-a împins spre cote de bufonadă. În interpretarea sa, neinițiatul în ale vieții și ale iubirii se profilează ca un autentic gogoman, care încercând să imite trucurile maestrului său, eșuează lamentabil în mișcări, grimase și onomatopei grotești, care stârnesc hohote de râs. În fața unui astfel de personaj, tentația de a șarja este mare, iar actorul i-a cedat, pe alocuri, și a rămas monocord de la început până la final, uitând să transmită subtila evoluție a lui *Ionel* pe drumul transformării sale din bufon imatur în bărbat. În rolul *Doctoriței*, Dorina Nemeș a surprins cu grație profilul femeii singure, încăruntită vremelnic și care, aparent simulându-și disprețul față de întreaga tagmă bărbătească, cedează, totuși, în fața farmecului lui *Mitică*, în care descoperă un talmaci al sufletului feminin. Micile derapaje melodramatice și rostirea trenantă și scrupuloasă a actriței au știrbit din forța feminității autentice, pe care ar fi putut să o ofere personajului. Alexandra Dușa, simpatică și convingătoare în rolul *Asistentei*, creează un contrapunct comic binevenit sobrietății autoimpuse a *Doctoriței*.

Într-un decor simplu și sugestiv, Alexandru Radu a recompus, din câteva elemente tipice, camera mizeră de spital pe care *Mitică-Don Juan* o transformă cu puterea imaginației într-un spațiu unde totul devine posibil.

Spectacolul realizat de Andrei Mihalache, alături de actorii Teatrului „Aureliu Manea” din Turda, readuce în atenția publicului una dintre acele piese care își dovedesc perenitatea, vorbind cu mult umor despre lucruri serioase. Valențele textului lui Valentin Nicolau sunt puse în valoare într-o versiune plină de prospețime, ritmată, bine condusă actoricește și regizoral.

Teatrul „Aureliu Manea” din Turda – *Ultima haltă în Paradis* de Valentin Nicolau. Regia: Andrei Mihalache. Scenografia: Alexandru Radu. Distribuția: Marian Negrescu (*Mitică*), Cătălin Grigoraș (*Ionel*), Dorina Nemeș (*Doctorița*), Alexandra Dușa (*Asistenta*), Maria Salcă (*Roșcata*), Raluca Eremei-Bîrza (*Bruneta*), Doina Șoproni (*Blonda*), Miky Paicu, Valentin Oncu (*Brancardieri*). Data reprezentației: 3 aprilie 2019.